

PROJEKT BUDOWLANY

Nazwa obiektu budowlanego: **Remont elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu**

Adres obiektu budowlanego: **ul. Benedyktynów 4, 59-241 Legnickie Pole**

Kategoria obiektu budowlanego: **XI**

Jednostka ewidencyjna: **020905_2**

Obręb: **Obręb Legnickie Pole**

Nr działek: **dz. nr 9/64**

Nazwa inwestora: **Starosta Powiatu Legnickiego**

Adres inwestora: **Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica**

Funkcja	Dane	Podpis
PROJEKTANT	mgr inż. arch. Magdalena Retelska Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń Nr upr. 36/DSOKK/2017	

Legnica, 01.03.2021r.

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Dz. U. Nr 243 z 2010 r., poz. 1623, art. 20, ust. 4 z późniejszymi zmianami, oświadczam, że projekt budowlany: „**Remont elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu**”, został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Funkcja	Dane	Podpis
PROJEKTANT	mgr inż. arch. Magdalena Retelska Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń Nr upr. 36/DSOKK/2017	

Legnica, 01.03.2021r.

Nazwa obiektu budowlanego: **Remont elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu**

Adres obiektu budowlanego: **ul. Benedyktynów 4, 59-241 Legnickie Pole**

Kategoria obiektu budowlanego: **XI**

Jednostka ewidencyjna: **020905_2**

Obręb: **Obręb Legnickie Pole**

Nr działek: **dz. nr 9/64**

Nazwa inwestora: **Starosta Powiatu Legnickiego**

Adres inwestora: **Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica**

SPIS ZAWARTOŚCI

		Nr str.
1.	Strona tytułowa wraz z oświadczeniem projektanta i spisem zawartości	1
2.	Oświadczenie projektanta	2
3.	Spis zawartości	3
4.	Zaświadczenia oraz uzgodnienia oraz warunki:	4-5
5.	Informacja dotycząca BIOZ	6-8
6.	Opis techniczny	9-31
7.	Część rysunkowa	32-41

Legnica, 01.03.2021r.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

DOLNOŚLĄSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW RP
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

L.dz. 819/DSOKK/2017
Znak sprawy: DSOKK/7131/25/2017

Wrocław, dnia 14.06.2017 r.

DECYZJA nr 36/DSOKK/2017

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 1725), w związku z art. 12, art. 13 oraz art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.), zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 23 z późn. zm.)

stwierdza się, że

Pani mgr inż. arch. Magdalena Joanna Retelska

urodzona w dniu 23.07.1988 r. w Środzie Śląskiej

**posiada odpowiednie wykształcenie techniczne oraz praktykę zawodową
i po zdaniu egzaminu z wynikiem pozytywnym otrzymuje**

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń.

Powyższe uprawnienia budowlane upoważniają
do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, obejmującej:

- 1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych
i sprawowanie nadzoru autorskiego;
- 2) sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od powyższej decyzji przysługuje Pani odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów RP za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Dolnośląskiej Okręgowej Izby Architektów RP, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

<u>Leszek Link</u> architekt IARP	przewodniczący OKK
<u>Jan Matkowski</u> architekt IARP	wiceprzewodniczący OKK
<u>Juliusz Modlinger</u> architekt IARP	sekretarz OKK
<u>Anna Boryska</u> architekt IARP	członek OKK
<u>Elżbieta Cegielska</u> architekt IARP	członek OKK
<u>Krzysztof Czerkas</u> architekt IARP	członek OKK
<u>Andrzej Hubka</u> architekt IARP	członek OKK
<u>Grażyna Makowska</u> architekt IARP	członek OKK
<u>Romuald Pustelnik</u> architekt IARP	członek OKK
<u>Aleksander Szarapo</u> architekt IARP	członek OKK

Otrzymują:

1. Pani Magdalena Retelska
2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
3. Okręgowa Rada Dolnośląskiej Okręgowej Izby Architektów RP
4. A/a

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dolnośląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Dolnośląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Magdalena Joanna Retelska

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **36/DSOKK/2017**, jest wpisana na listę członków Dolnośląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **DS-1851**.

Członek czynny od: 12-09-2017 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 29-05-2020 r. Wrocław.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2021 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Anna Kościuk, Przewodnicząca Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

DS-1851-YB25-C8EB-8A41-F3YB

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

INFORMACJA DOTYCZĄCA BIOZ

Nazwa obiektu budowlanego: **Remont elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu**

Adres obiektu budowlanego: **ul. Benedyktynów 4, 59-241 Legnickie Pole**

Kategoria obiektu budowlanego: **XI**

Jednostka ewidencyjna: **020905_2**

Obręb: **Obręb Legnickie Pole**

Nr działek: **dz. nr 9/64**

Nazwa inwestora: **Starosta Powiatu Legnickiego**

Adres inwestora: **Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica**

Funkcja	Dane	Podpis
PROJEKTANT	mgr inż. arch. Magdalena Retelska Uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń Nr upr. 36/DSOKK/2017	

Legnica, 01.03.2021r.

1. Podstawa opracowania

Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. z dnia 10 lipca 2003r.)

Na podstawie art.21a ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r.- Prawo budowlane(Dz. U. z 200 r. Nr 106, poz. 1126, z późn. zm.)

2. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów: :

Zakres robót obejmuje remont elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu:

- zagospodarowanie placu budowy:

- ogrodzenie, oświetlenie i oznakowanie placu budowy,
- wyznaczenie stref niebezpiecznych,
- wskazanie pomieszczeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych dla pracowników,
- rozmieszczenie sprzętu ratunkowego i pierwszej pomocy,
- wydzielenie strefy magazynowej i składowania materiałów, wyrobów i substancji
- zapewnienie oświetlenia naturalnego i sztucznego,

- prace remontowe:

- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej
- remont stropu drewnianego
- wymianę lub remont stolarki okiennej i drzwiowej

- roboty wykończeniowe:

- roboty tynkarskie,
- roboty malarskie
- remont detali architektonicznych
- remont kamieniarki
- remont pokrycia dachowego

3. Wykaz istniejących obiektów budowlanych podlegających adaptacji lub rozbiórce

Na placu budowy nie ma obiektów budowlanych podlegających adaptacji lub rozbiórce.

4. Wskazanie elementów zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

W celu uniknięcia ryzyka wypadku podczas prowadzenia prac należy odłączyć instalacje i zastosować przepisy BHP odpowiednio zabezpieczające i oznakowując teren prowadzenia prac, a także zwrócić szczególną uwagę podczas ich prowadzenia.

5. Informacje dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określające skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce i czas ich występowania

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano - montażowych:

- osoby przebywające na stanowiskach pracy, znajdujące się na wysokości co najmniej 1,0 m od poziomu podłogi lub ziemi, powinny być zabezpieczone balustradą przed upadkiem z wysokości.
- zagrożenie porażeniem prądem przy pracy ręcznymi narzędziami o napędzie elektrycznym oraz zagrożenie spowodowane niesprawnością tych narzędzi
- należy ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót wykończeniowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych, rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),
- zagrożenie przy pracach na rusztowaniach wewnętrznych i zewnętrznych ,
- zagrożenia spowodowane niesprawnymi maszynami o napędzie elektrycznym,
- zagrożenie porażenie prądem elektrycznym spowodowane brakiem zabezpieczenia przewodów i brakiem uziemienia urządzeń i maszyn

Wszystkie roboty należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną i pod nadzorem osoby uprawnionej.

6. Informacja o wydzieleniu i oznakowaniu miejsca prowadzenia robót budowlanych, stosownie do rodzaju zagrożenia

Wydzielenie i oznakowanie miejsca robót należy wykonać na podstawie tymczasowej organizacji ruchu. Miejsce, w którym prowadzone będą prace należy prawidłowo i starannie oznakować. Należy pamiętać, aby wszystkie znaki i sygnały związane z robotami muszą być niezwłocznie usuwane po zakończeniu robót.

7. Informacja o sposobie prowadzeniu instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.

Przed przystąpieniem do prac budowlanych i montażowych każdy z pracowników winien być przeszkolony w zakresie przestrzegania przepisów bhp-w zakresie przepisów ogólnych oraz przepisów odnoszących się do poszczególnych stanowisk pracy i wykonywanych czynności. Przepisy ogólne powinny dotyczyć zasad postępowania w przypadku wystąpienia zagrożeń, postępowania w razie wypadku i udzielania pierwszej pomocy oraz postępowania w razie pożaru. Ponadto winien być przeprowadzony instruktaż w zakresie stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej(kaski, rękawice itd.).

8. Sposoby przechowywania i przemieszczania materiałów niebezpiecznych na terenie budowy

Podczas wykonywania prac nie przewiduje się przechowywania materiałów niebezpiecznych na terenie budowy.

9. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Przed rozpoczęciem budowy i robót należy zapoznać pracowników z:

- projektem budowlanym, rozwiązaniami materiałowo- konstrukcyjnymi oraz organizacją budowy,
- wykazem i rodzajem prac o szczególnym zagrożeniu,
- zasadami bezpiecznej organizacji stanowisk pracy, ich zabezpieczenia, ładu i porządku,
- obowiązkiem stosowania środków ochrony osobistej,
- obowiązkiem dbałości o stan narzędzi maszyn i urządzeń,
- na miejsce budowy należy doprowadzić media: energię elektryczną i wodę,
- instalacje elektryczne zasilające urządzenia wykorzystywane do prac wymienionych w pkt. 2 powinny zostać wyposażone w elementy zapewniające ochronę przeciwpożarową,
- kierownik budowy przed przystąpieniem do prac określa drogę ewakuacji w razie zagrożenia,

10. Określenie miejsca przechowywania dokumentacji budowy oraz dokumentów niezbędnych do prawidłowej eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych:

Dokumentacja budowy oraz dokumenty dotyczące prawidłowej eksploatacji maszyn znajdować się będą u kierownika budowy.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OGÓLNA	10
1. PODSTAWA OPRACOWANIA.....	10
2. PRZEDMIOT INWESTYCJI I ZAKRES ZAMIERZENIA.....	10
PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI	10
1. PRZEDMIOT INWESTYCJI	10
2. ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI	10
3. PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE DZIAŁKI	11
4. DANE INFORMUJĄCE, CZY DZIAŁKA LUB TEREN, NA KTÓRYM JEST PROJEKTOWANY OBIEKT BUDOWLANY, SĄ WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW ORAZ CZY PODLEGAJĄ OCHRONIE NA PODSTAWIE USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	11
5. DANE OKREŚLAJĄCE WPLYW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ NA DZIAŁKĘ LUB TEREN ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO, ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W GRANICACH TERENU GÓRNICZEGO	11
TEREN, NA KTÓRYM ZLOKALIZOWANY POZA OBSZAREM WPLYWÓW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ.	11
6. INFORMACJE I DANE O CHARAKTERZE I CECHACH ISTNIEJĄCYCH I PRZEWIDYWANYCH ZAGROŻEŃ DLA ŚRODOWISKA ORAZ HIGIENY I ZDROWIA UŻYTKOWNIKÓW PROJEKTOWANYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH I ICH OTOCZENIA W ZAKRESIE ZGODNYM Z PRZEPISAMI ODREBNYMI	11
PRZEDMIOTOWA INWESTYCJA NIE STWORZY ŻADNYCH ZAGROŻEŃ DLA ŚRODOWISKA, HIGIENY I ZDROWIA UŻYTKOWNIKÓW BUDYNKU.....	11
7. INNE KONIECZNE DANE WYNIKAJĄCE ZE SPECYFIKI, CHARAKTERU I STOPNIA SKOMPLIKOWANIA OBIEKTU BUDOWLANEGO LUB ROBÓT BUDOWLANYCH.....	11
7.1. ZAPEWNIENIE DOSTĘPU DO DROGI PUBLICZNEJ	11
7.2. MIEJSCE GROMADZENIA ODPADÓW STAŁYCH	11
7.3. ISTNIEJĄCE I PRZEWIDYWANE ZAGROŻENIE DLA OTOCZENIA I OSÓB.....	11
7.4. OKREŚLENIE OBSZARU ODDZIAŁYWANIA OBIEKTU	11
7.5. ANALIZA OPŁACALNOŚCI STOSOWANIA ALTERNATYWNYCH LUB ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII	11
7.6. CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA.....	11
PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY	12
I. ARCHITEKTURA	12
1. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO.....	12
2. PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY	13
3. OCENA STANU ELEWACJI	13
4. ZAKRES I CEL ROBÓT.....	14
5. SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA NA OTOCZENIE	30
6. UWAGI KOŃCOWE.....	30

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Rys.1.	Plan sytuacyjny	1:500
Rys.2.	Widok elewacji zachodniej- inwentaryzacja	1:100
Rys.3.	Widok elewacji wschodniej- inwentaryzacja	1:100
Rys.4.	Widok elewacji południowej- inwentaryzacja	1:100
Rys.5.	Widok elewacji północnej- inwentaryzacja	1:100
Rys.6.	Widok elewacji zachodniej- projekt budowlany	1:100
Rys.7.	Widok elewacji wschodniej- projekt budowlany	1:100
Rys.8.	Widok elewacji południowej- projekt budowlany	1:100
Rys.9.	Widok elewacji północnej- projekt budowlany	1:100
Rys.10.	Widok balustrady	1:50

CZĘŚĆ OGÓLNA

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

- 1) Ustawa z dnia 7 lipca 1994r. - Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 1332).
- 2) Roz. Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 27 kwietnia 2012r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012r. poz. 462 z późn. zmianami);
- 3) Uchwała Rady Gminy Legnickie Pole z dnia 27 kwietnia 2005r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów w gminie Legnickie Pole;
- 4) Program prac konserwatorskich i restauratorskich, opracowany przez mgr Łukasza Uroczyńskiego, w dniu 16.02.2020r;
- 5) Wizje w terenie i ustalenia z Zamawiającym;
- 6) Polskie Normy.

2. PRZEDMIOT INWESTYCJI I ZAKRES ZAMIERZENIA

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt remontu elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu.

Zakres robót remontowych obejmuje:

- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej,
- remont stropu drewnianego,
- skucie oraz wykonanie nowych trynków,
- remont detalu sztukatorskiego,
- remont kamieniarki piaskowcowej,
- remont granitowych schodów na elewacjach północnej i południowej wraz z metalowymi balustradami,
- wyeksponowanie pierwotnie partii ceglanych elewacji,
- remont i wymianę stolarki okiennej,
- remont i wymianę stolarki drzwiowej,
- remont drewnianych gzymsów
- remont pokrycia dachowego.

PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

1. PRZEDMIOT INWESTYCJI

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt remontu elewacji budynku nr 2 w Domu Pomocy Społecznej w Legnickim Polu. Obiekt objęty przedmiotem opracowania znajduje się w Legnickim Polu, na działce nr 9/64.

2. ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

Działka nr numer 9/64 jest zagospodarowana i uzbrojona. Na przedmiotowej działce zlokalizowany jest istniejący budynek w zabudowie wolnostojącej. Teren działki płaski, częściowo porośnięty zielenią niską, od wschodu na działce występuje starodrzew, od zachodu teren porośnięty krzewami samosiewnymi.

Działka uzbrojona w sieci wodociagową, kanalizacji sanitarnej i elektroenergetyczną. Budynek jest wyposażony w instalacje: wodno-kanalizacyjną, elektryczną oraz piorunochronną.

3. PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE DZIAŁKI

Przedmiotowa inwestycja nie zmieni istniejącego zagospodarowania terenu.

4. DANE INFORMUJĄCE, CZY DZIAŁKA LUB TEREN, NA KTÓRYM JEST PROJEKTOWANY OBIEKT BUDOWLANY, SĄ WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW ORAZ CZY PODLEGAJĄ OCHRONIE NA PODSTAWIE USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Budynek wpisany do rejestru zabytków pod numerem 532/A/1-10/05, decyzją z dnia 18.03.2005r.

5. DANE OKREŚLAJĄCE WPŁYW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ NA DZIAŁKĘ LUB TEREN ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO, ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W GRANICACH TERENU GÓRNICZEGO

Teren, na którym zlokalizowany poza obszarem wpływów eksploatacji górniczej.

6. INFORMACJE I DANE O CHARAKTERZE I CECHACH ISTNIEJĄCYCH I PRZEWIDYWANYCH ZAGROŻEŃ DLA ŚRODOWISKA ORAZ HIGIENY I ZDROWIA UŻYTKOWNIKÓW PROJEKTOWANYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH I ICH OTOCZENIA W ZAKRESIE ZGODNYM Z PRZEPISAMI ODRĘBNYMI

Przedmiotowa inwestycja nie stworzy żadnych zagrożeń dla środowiska, higieny i zdrowia użytkowników budynku.

7. INNE KONIECZNE DANE WYNIKAJĄCE ZE SPECYFIKI, CHARAKTERU I STOPNIA SKOMPLIKOWANIA OBIEKTU BUDOWLANEGO LUB ROBÓT BUDOWLANYCH

7.1. Zapewnienie dostępu do drogi publicznej

Budynek objęty opracowaniem posiada dostęp do drogi publicznej poprzez istniejący zjazd.

7.2. Miejsce gromadzenia odpadów stałych

Odpady stałe będą gromadzone w istniejącym punkcie gromadzenia odpadów wyznaczonym dla obiektu.

7.3. Istniejące i przewidywane zagrożenie dla otoczenia i osób

Na terenie nie ma istniejących zagrożeń dla przyszłych użytkowników projektowanego budynku i ich otoczenia. Nie przewiduje się również powstania takich zagrożeń w wyniku realizacji zamierzenia inwestycyjnego.

7.4. Określenie obszaru oddziaływania obiektu

Obszar oddziaływania przedmiotowej inwestycji ogranicza się do obrysu murów budynku i nie wychodzi swoim zakresem poza działkę nr 9/64.

7.5. Analiza opłacalności stosowania alternatywnych lub odnawialnych źródeł energii

Inwestycja nie przewiduje zmiany źródeł energii dla obiektu

7.6. Charakterystyka energetyczna

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego § 11, ust. 2, pkt 9 nie jest wymagane sporządzenie charakterystyki energetycznej z uwagi na zabytkowy charakter obiektu.

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

I. ARCHITEKTURA

1.OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO

Budynek założony został na planie prostokąta i stanowi obiekt wolnostojący. Nakryty jest dachem dwuspadowym. Posiada on dwie kondygnacje, mezzanino i okna piwniczne w strefie przyziemia. Elewacje wschodnia i zachodnia mają niemal identyczny układ elementów architektonicznych. Posiadają one po 7 osi okiennych. W obrębie osi środkowej mieszczą się wejścia do budynku z dwuskrzydłowymi drzwiami płycinowymi. W strefie cokołowej, dość wysokiej, znajdują się okna piwniczne. Istotne zdobienia architektoniczne pierwszej kondygnacji to profilowania obramiające wejścia do budynku i nieistniejące już boniowanie ulokowane powyżej strefy cokołowej. Pierwszą kondygnację wieńczy profilowany gzyms, nieznacznie wystający przed lico fasady. Na wysokości drugiej kondygnacji widać nagromadzenie detalu sztukatorskiego wokół okien. Posiadają one profilowane obramienia i naczółki o dość „linearnym” charakterze, nieznacznie tylko wsunięte przed lico elewacji. Pod oknami występują podokienniki w kształcie kopert. Strefa mezzanina, z dekoracją geometryczną, wpisuje się w partię fryzu pod gzymsem koronującym, przy czym okna występują jedynie na elewacji wschodniej. Elewacje północna i południowa są znacznie mniej ozdobne. Okna rozmieszczone są niesymetrycznie i nierównomiernie. Elewacje zachowują podziały poziome, z wykorzystaniem gzymsów i fryzu w partii mezzanina. W przyziemiu tychże elewacji widać przybudówki ze schodami, które prawdopodobnie prowadziły do, obecnie zamurowanych, bocznych wejść do budynku. Ponadto, z uwagi na dwuspadową budowę dachu, partie elewacji na wysokości poddasza mają formę trójkątnych szczytów obramionych profilowanym gzymsem. Okna są głównie zdwojone, dwuskrzydłowe, posiadają pojedynczy słupek i ślemię. Ich dekoracja jest uboga. Ozdobne profilowania występują głównie na ślęmionach, słupkach i pionowych elementach skrzydeł.

- a) ściany zewnętrzne – cegła pełna,
- b) ściany nośne wewnętrzne - cegła,
- c) ścianki działowe – z cegły dziurawki / ścianki z płyt drewnianych/ drewnopochodnych,
- d) strop: nad piwnicą łukowy ceglany + strop Kleina,
nad parterem: strop belkowy, drewniany + strop łukowy ceglany,
nad I piętrzem: strop belkowy, drewniany;
- e) klatka schodowa: drewniana, w poziomie piwnicy murowana;
- f) pokrycie dachu: łupek,
- g) elewacje otynkowane, tynki o fakturze zacieranej, głównie cementowo- wapienne,
- h) stolarka okienna – drewniana, skrzynkowa,
- i) stolarka drzwiowa - drzwi zewnętrzne drewniane.

2.PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY

Przeznaczenie oraz program użytkowy bez zmian.

3.OCENA STANU ELEWACJI

RODZAJ ELEMENTU	MATERIAŁ Z JAKIEGO ZOSTAŁ WYKONANY	STAN TECHNICZNY
wyprawy tynkarskie	Wyprawy wapienno- piaskowe	Zły. Wszystkie elewacje wykazują znaczne uszkodzenia, łuszczenia oraz odspojenia wypraw tynkarskich. Zlokalizowano silne zawilgocenia na skutek podciągania kapilarnego jak również miejscowe ubytki i odparzenia
gzymsy / opaski / detale	Gzymsy wieńczące profilowane w zaprawie wapienno- piaskowej	Zły. Zlokalizowano miejscowe uszkodzenia w postaci zarysowań i zmurszeń oraz całkowitych zniszczeń
cokół	Wyprawy wapienno- piaskowe	Zły. Silnie zawilgocony na skutek niewłaściwego odprowadzenia wód opadowych jak również podciągania kapilarnego murów
stolarka okienna	Drewniana skrzynkowa	Zły. Zaobserwowano liczne uszkodzenia ram okiennych, łuszczenia powłok malarskich oraz braki w szkleniu.
parapety zewnętrzne	blacha / brak	Zły. Zaobserwowano liczne braki oraz uszkodzenia parapetów
stolarka drzwiowa	Drewniana	Zły. Drzwi w złym, malowane farbą, z widocznymi ubytkami.
obróbki blacharskie rynny i rury spustowe	- opierzenia stalowe - rynny stalowe - rury spustowe stalowe	Dobry w części dachowej. Zły stan opierzeń na deltach architektonicznych.
powłoki malarskie	Fasadowe	Zły. Istniejące powłoki malarskie w znacznym stopniu degradacji. Powłoki złuszczone i silnie zabrudzone. Liczne wypłowienia i całkowita utrata barwy

4. ZAKRES I CEL ROBÓT

Zakres robót remontowych obejmuje:

- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej,
- remont stropu drewnianego,
- skucie oraz wykonanie nowych trynków,
- remont detalu sztukatorskiego,
- remont kamieniarki piaskowcowej,
- remont granitowych schodów na elewacjach północnej i południowej wraz z metalowymi balustradami,
- wyeksponowanie pierwotnie partii ceglanych elewacji,
- remont i wymianę stolarki okiennej,
- remont i wymianę stolarki drzwiowej,
- remont drewnianych gzymsów,
- remont pokrycia dachowgo.

Celem planowanych prac jest przeprowadzenie renowacji wszystkich elewacji budynku, o którym mowa w niniejszym opracowaniu.

Dla zabytku wstępnie przyjmuje się kolorystykę nawiązującą do najstarszych wykrytych w badaniach konserwatorskich faz chronologicznych. W obrębie tynków i detalu sztukatorskiego wstępnie proponuje się użycie **dwóch odcieni koloru ugrowo - brązowego, jaśniejszego: 9115 ze wzornika Keim Exclusive i ciemniejszego: 9112 ze wzornika Keim Exclusive.**

Jaśniejszy kolor zostanie użyty dla tynków elewacyjnych powyżej pierwszej kondygnacji i sztukatorskich obramień portali, ciemniejszy zaś – w obrębie całych tynków i boniowania pierwszej kondygnacji oraz na detalach architektonicznych: gzymsach ciągnionych i obramieniach okiennych budynku. W partii mezzanina proponuje się ciemniejszy kolor, z wyżej wymienionych, w obramieniach okiennych i wklęsłych obramieniach płycin, jaśniejszy zaś, na pozostałych płaszczyznach tego obszaru. Drewniane gzymsy ciągnione powinny być pomalowane kolorem maksymalnie zbliżonym do barwy pozostałych gzymsów w obrębie elewacji. Dla okien przyjmuje się kolorystykę neutralnej bieli, dla drzwi zaś, ciemny brąz, nawiązujący do barwy oryginału. Metalowe balustrady w obrębie schodów na elewacjach północnej i południowej będą czarne.

Ostateczne ustalenie kolorystyki w obrębie zabytku odbędzie się w porozumieniu z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, po wykonaniu prób kolorystycznych na obiekcie.

IZOLACJA PRZECIWWILGOCIOWE:

Iniekcję murów należy przeprowadzić stosując się do zapisów zawartych w Specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych.

Kompozycja iniekcyjna na bazie żywic silikonowych powinna charakteryzować się następującymi cechami:

- brakiem rozpuszczalnika,
- dobrą penetracją materiału, z którego wykonany jest mur,
- możliwością wnikania w najmniejsze kapilary,
- obróbką możliwą poprzez wlewanie i wtłaczanie,
- nie może tworzyć soli szkodliwych dla murów,
- możliwością stosowania nawet w murach o dużym zawilgoceniu.

Materiał do wykonania uszczelnienia przekroju poprzecznego muru powinien gwarantować wykonanie naprawczej izolacji poziomej metodą iniekcji.

Zaleca się użycie żywicy silikonowej, charakteryzującej się następującymi właściwościami:

- skuteczność iniekcji mierzona spadkiem wilgotności masowej muru w odniesieniu wilgotności początkowej $\geq 50\%$,
- gęstość w temperaturze $+20^{\circ}\text{C} = 0,90 \div 1,00 \text{ g/cm}^3$,
- współczynnik pH = $5 \div 6$,
- możliwość rozcieńczenia wodą w stosunku $1:10 \div 1:14$,
- 1-komponentowa, pozwalająca na łatwe wlewanie (iniekcja grawitacyjna) lub wtłaczanie przy niskim i wysokim ciśnieniu iniekcji,
- możliwość stosowania przy stopniu zawilgocenia muru wynoszącą do 90%.

Pakery (osadzane w wywierconych otworach) o średnicy 18 mm stosuje się do iniektowania murów o dowolnej grubości i wilgotności do 90%.

WYKONANIE ROBÓT:

Odwierty pod pakery (wykonywane na głębokość równą grubości muru minus 5 cm) należy wykonać nachylone w dół pod kątem $15 \div 20^{\circ}$ do poziomu posadzki w piwnicy, w odstępie co $10 \div 12 \text{ cm}$. Po wykonaniu wszystkich odwrtów, w celu wyeliminowania jego zatkania przez pyły z wiercenia, każdy otwór należy przedmuchać sprężonym powietrzem. Jest to też kontrola drożności, gdyż z odwiertu powinien wydobywać się strumień powietrza.

Pakery wiertnicze należy wprowadzić do wywierconych otworów i rozprężyć gumową uszczelkę za pomocą motylkowego pokrętła. Pakery nie mogą mieć w czasie montażu zamkniętych zaworów odcinających, aby podczas iniektowania umożliwiały wypływ powietrza z odwiertu i stanowiły kontrolę przepływu materiału

iniekcyjnego.

W pierwszym procesie iniekcyjnym należy wypełnić pustki powietrzne w przekroju poprzecznym muru za pomocą rzadko płynnej dyspersji cementowej. Po godzinie jeszcze tężejącą dyspersję cementową wypełniającą również otwór iniekcyjny należy udrożnić za pomocą stalowego pręta o średnicy i długości dostosowanej do średnicy wewnętrznej pakera i długości nawierconych otworów. Następnie należy przystąpić do wykonania właściwej iniekcji uszczelniającej przekrój poprzeczny muru.

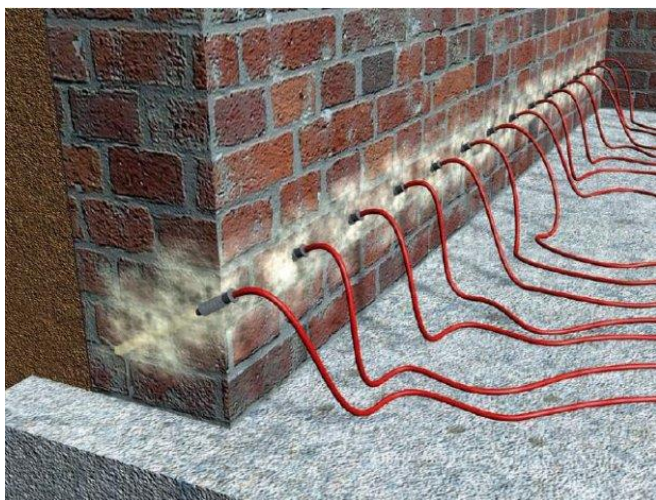
Przed przystąpieniem do iniektowania należy:

- sprawdzić działanie pompy przy pomocy rozpuszczalnika, odprowadzając go do osobnego pojemnika,
- po sprawdzeniu opakowań, należy materiał iniekcyjny rozcieńczyć, poprzez wymieszanie z wodą wg wskazań na opakowaniu ,
- zamontować zawór szybkozłączny pompy iniekcyjnej na pakerze skrajnym.

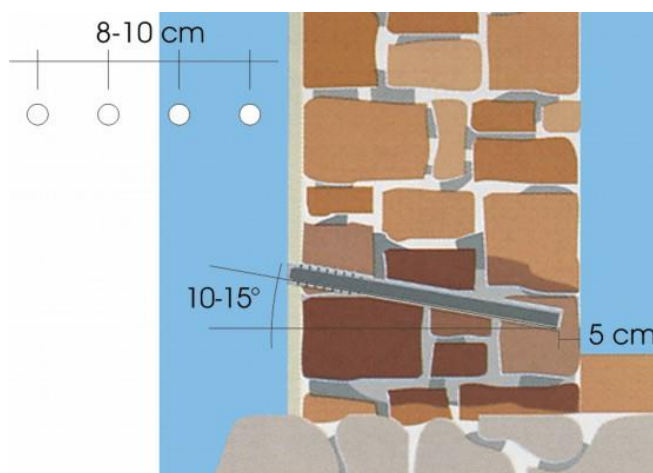
Po podłączeniu do tego pakera końcówki pompy iniekcyjnej, iniekcję należy rozpocząć przy niskim ciśnieniu płynnie przechodząc do maksymalnego (do 20 barów). Iniekcje należy zakończyć w chwili wypływu iniektu z pakera położonego obok – kontrolnego w stosunku do pakera „pracującego”. Po zamontowaniu zaworu szybkozłączki na następnym pakerze należy rozpocząć iniektowanie, zamykając jednocześnie zawór na pakerze poprzednim. Czynności są powtarzane do zamontowania końcówki pompy w ostatnim pakerze na danym odcinku ściany.

Po zakończeniu iniektowania rysy (przed upływem czasu obróbki iniektu czyli po. 60 minutach) należy wykonać reiniekcje, tzn. powtórzyć wszystkie czynności jw. Reiniekcja ma na celu uzupełnienie ewentualnych strat materiału iniekcyjnego wskutek jego penetracji w rozgałęzienia rys lub spękań betonu.

Po wnikięciu kompozycji iniekcyjnej w strukturę muru należy poprzez istniejące pakery wypełnić otwory wiertnicze za pomocą dyspersji cementowej.

Przykład wykonania iniekcji oraz rozmieszczenia pakerów

UWAGA:

Proces iniektowania powinien być przeprowadzony z dużą ostrożnością przy regulacji ciśnienia. Przy gwałtownej zmianie ciśnienia na manometrze, proces iniektowania należy przerwać i rozpocząć od nowa od minimalnego ciśnienia. W razie potrzeby należy zrezygnować z iniektowania pompą iniekcyjną, a roboty prowadzić iniektorami z małym ciśnieniem.

REMONT DREWNIANYCH STROPÓW:

Przedstawione zasady i sposoby przeprowadzenia prac budowlanych mają charakter podstawowy i obrazują sytuację, do których należy dążyć w zakresie całej konstrukcji wykonanej z elementów drewnianych. W trakcie prac należy liczyć się z koniecznością modyfikacji rozwiązań wzorcowych i opracowania na bieżąco potrzebnych detali.

Elementy drewniane- belki stropowe, po odsłonięciu należy zbadać i ocenić ich stan techniczny. Sposób i zakres napraw należy określić dla każdego elementu indywidualnie po jego oczyszczeniu i usunięciu uszkodzonych fragmentów drewna.

Po oczyszczeniu belek należy dokonać konserwacji za pomocą preparatów biobójczych (lub równoważnych): BORAMON C30, HYLOTOXQ, FOBOS NW, FOBOS M -1-zgodnie z zaleceniami producenta.

Gniazda ścian w których opierają się końce belek stropowych należy oczyścić i zdezynfekować środkiem grzybobójczym. W przypadku stwierdzenia słabych miejsc w miejscu wykucia gniazd (kruszące się cegły, słaba zaprawa wiążąca) miejsca te należy bezwzględnie przemurować cegłą klasy 15 na zaprawie cem.-wap. M5. Między każdym elementem drewnianym, a murem, należy wykonać izolację przeciwwilgociową, oraz zapewnić odpowiednią dylatację. W razie degradacji belek w strefie gniazd należy wymienić uszkodzone fragmenty.

Projektuje się wzmocnienie wszystkich istniejących stropów drewnianych przedmiotowego budynku. Stropy drewniane wykonane z belek drewnianych o przekroju 20x28cm o rozstawie osiowym co 100cm, należy wzmocnić nakładkami z desek grubości min 5cm przybijanymi po obu stronach belki. Wymienione elementy drewniane należy zabezpieczyć przed ogniem do stopnia niezapalności i NRO, grzybami i owadami. Elementy drewniane stykające się z murem należy izolować papą na lepiku.

UWAGA:

Przekrój belek drewnianych i ich wymiary przyjęto w oparciu o grubość globalną stropów oraz typowe rozwiązania stropów drewnianych dla budynków pochodzących z tego okresu. W przypadku stwierdzenia niezgodności stanu zastanego z opisanym, (tj. niezgodność przekroju, rozstawu osiowego elementów drewnianych) w części dotyczącej elementów konstrukcji drewnianej stropów, należy bezwzględnie powiadomić projektanta, który zobowiązany jest przeprowadzić korektę przyjętych rozwiązań konstrukcyjnych wzmocnienia istniejących stropów.

Przykładowe sposoby wykonania napraw uszkodzonych końców belek drewnianych:

1. Przedłużenie belki obustronną nakładką z belek drewnianych w miejsce części zniszczonej i odciętej. Nowa końcówka belki musi być również oparta na podporze – gniazdo w ścianie. Między belką drewnianą a konstrukcją ściany należy pozostawić szczelinę dylatacyjną, min. 2cm, która zapewni swobodny dostęp powietrza – odprowadzenie wilgoci.

2. Przedłużenie belki obustronną sztukówką ze stalowych ceowników w miejsce części zniszczonej i odciętej. Aby takie przedłużenie miało pełną wytrzymałość, ceowniki muszą obejmować belkę na odpowiedniej długości. Odległość między skrajnymi śrubami stalowej obejmy powinna wynosić przynajmniej trzykrotną wysokość belki. Ceowniki należy wpuścić w gniazdo wykute w murze i obetonować.

3. Nadsztukowanie obciętej belki kantówką o takim samym przekroju. Połączenie z nowym elementem wykonuje się na tak zwany zamek ukośny. Długość połączenia powinna wynosić potrójną wysokość belki. Elementy skręca się na śruby o średnicy 12÷16 mm. Dodatkowe usztywnienie uzyskuje się obustronnymi nakładkami z desek. Mają one grubość co najmniej 2,5 centymetra i przybijane są gwoździami.

UWAGA:

Technologia wykonania do ustalenia na etapie realizacji robót budowlanych przez Wykonawcę.

Uszkodzone belki stropowe nienadające się do rewitalizacji, należy wymienić na nowe. Nowe elementy należy wykonać z drewna sosnowego, klasy C30 o wilgotności nie przekraczającej 18%.

Drewniane elementy stropu należy zabezpieczyć przed ogniem do stopnia niezapalności i NRO, grzybami i owadami.

TYNKI I BONIE:

Z uwagi na wyjątkowo zły stan zachowania tynków, zostaną one całkowicie skute i zastąpione nowymi. Dotyczy to również pływów w partii mezzanina. W obrębie pierwszej kondygnacji elewacji budynku, w obszarze powyżej strefy cokołowej planuje się **odtworzenie boniowania na wzór oryginału, w oparciu o zachowane pozostałości.**

W strefie cokołowej planowane jest położenie tynków renowacyjnych. Zakłada się także demontaż szpecących elewację wtórnych stalowych elementów oraz uporządkowanie nieestetycznie położonego okablowania.

1. Skucie wszystkich tynków na powierzchniach płaskich oraz niegdyś boniowanych.
2. Usunięcie lub uporządkowanie zwisających i nieestetycznie zamocowanych na elewacjach kabli, poprzez ich montaż podtynkowy.
3. Splukanie elewacji wodą pod wysokim ciśnieniem (ciśnienie maksymalne 180 bar), w celu usunięcia luźnych pozostałości po tynkach.
4. Wykonanie niezbędnych napraw murarskich i zabezpieczeni pęknięć muru, zgodnie z dalszą częścią opracowania.
5. Gruntowanie powierzchni pod tynkowanie
6. Odtworzenie boniowania w pierwszej kondygnacji, w obszarze powyżej strefy cokołowej z użyciem zaprawy cementowo – wapiennej: fabrycznej gotowej do użycia np. Keim Univrsalputz, lub przygotowanej samodzielnie na placu budowy. Na powierzchni boniowania należy uzyskać fakturę zacieraną.
7. Tynkowanie powyżej pierwszej kondygnacji z użyciem zaprawy cementowo – wapiennej: fabrycznej gotowej do użycia np. Keim Univrsalputz, lub przygotowanej samodzielnie na placu budowy. Na powierzchni tynków należy uzyskać fakturę zacieraną.
8. W strefie cokołowej, tj. do wysokości piaskowcowego profilowania - położenie tynków renowacyjnych wielowarstwowych (obrutka renowacyjna, tynk renowacyjny) z certyfikatem WTA, np. system Quick Mix SAN. Należy uzyskać jednolitą fakturę tynków w obrębie całej elewacji. Przed opracowaniem warstwy wierzchniej tynku należy wykonać próby faktury i przedstawić je do zatwierdzenia przedstawicielowi Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.
9. Malowanie kryjące farbą silikatową niezawierającą bieli tytanowej, np. Keim Soldalit, w kolorach zbliżonych do barw najstarszych warstw malarskich, jakie udało się wykryć w

badaniach stratygraficznych. Wstępnie przewiduje się malowanie tynków i boniowania w pierwszej kondygnacji kolorem 9112 ze wzornika Keim Exclusiv, zaś tynków powyżej pierwszej kondygnacji w kolorze 9115 ze wzornika Keim Exclusiv. Przed przystąpieniem do malowania należy wykonać próby bezpośrednio na obiekcie do ostatecznego zatwierdzenia w porozumieniu z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.

ZABEZPIECZENIE PĘKNIĘĆ MURU:

W miejscach oznaczonych na rysunku należy wykonać naprawę nadproży poprzez zbrojenie powierzchni ścian matami lub siatkami z kompozytów włóknistych, mocowanych do muru za pomocą kleju epoksydowego lub specjalnych modyfikowanych zapraw cementowych.

DETALE SZTUKATORSKIE:

W ramach zamierzonych działań renowacyjnych planuje się poddanie zabiegom konserwatorskim i restauratorskim gzymsów ciągnionych oraz obramień portali. Obramienia okienne w drugiej kondygnacji, ze względu na bardzo skrajnie zły stan zachowania oraz fakt, że stanowią one wtórną reprofilację (prawdopodobnie wykonaną na wzór oryginału) ostaną skute i całkowicie odtworzone. Za wzór do odtworzenia tychże elementów przyjmuje się kształt obramień obecnie zastanych na obiekcie.

Przeznaczone do konserwacji elementy sztukatorskie zostaną oczyszczone z łuszczących się warstw malarskich, a ich wtórne naprawy - usunięte. Po wykonaniu zabiegów z zakresu profilaktyki konserwatorskiej, prace restauratorskie w obrębie detalu sztukatorskiego obejmą uzupełnienie ubytków i reprofilację. Zarówno tynki jak i sztukaterie malowane będą kryjąco.

1. Skucie najbardziej zniszczonych, nie nadających się do naprawy/ konserwacji partii detalu sztukatorskiego, w szczególności w obrębie obramień okiennych. Przed przystąpieniem do prac należy ustalić zakres skuwania z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.
2. Mechaniczne usunięcie (przy użyciu narzędzi ręcznych), nieprawidłowo wykonanych, zacierających ostrość detalu lub łuszczących się napraw sztukatorskich zacierek, szpachlowań, napraw pęknięć, w zakresie pozwalającym na prawidłowe opracowanie uzupełnień ubytków i reprofilacji elementów w dalszych etapach prac.
3. Mechaniczne usunięcie łuszczących się wtórnych powłok malarskich (narzędzia ręczne, np. szpachelki, skrobaki etc.).
4. Nacięcie pęknięć zaprawy sztukatorskiej na szerokość 0,5 - 1 cm.

5. Zabezpieczenie pęknięć muru w obrębie sztukaterii zgodnie z częścią rysunkową.
6. Splukanie wodą pod ciśnieniem (ciśnienie maksymalne - 140 bar). Dyszę należy trzymać w odpowiedniej odległości od sztukaterii, w taki sposób, aby oczyszczanie nie powodowało odpadania tudzież wypłukiwania materii zabytkowej.
7. Gruntowanie powierzchni sztukaterii oraz nacięć wykonanych w obrębie pęknięć pod naprawy sztukatorskie.
8. Wypełnienie uprzednio wykonanych nacięć w pęknięciach zaprawą wapienną modyfikowaną białym cementem oraz dodatkiem mikrowłókien np. Keim Turado, Keim Univrsalputz - Fein.
9. Uzupełnienie ubytków, reprofilacja i przywrócenie prawidłowej geometrii sztukaterii ciągnionej i wykonanej z szalunku przy pomocy fabrycznych renowacyjnych gotowych do użycia zapraw przeznaczonych do wykonywania oraz naprawy elewacyjnej sztukaterii np. Baunit: Stuccoco Mono SM86, Stuccoco Feinzug FF89, Stuccoco Grobzug FG86, Remmers Grobzugmörtel, Remmers Stucco FZ (Feinzugmörtel). Faktura powierzchni detalu musi być jednorodna w obrębie całej elewacji.
10. Odtworzenie skutej sztukaterii na wzór historycznej sztukaterii zastanej na obiekcie przed rozpoczęciem prac
11. Wymiana opierzeń blacharskich na profilach ciągnionych, zgodnie z częścią rysunkową.
12. Malowanie kryjące powierzchni sztukaterii ciągnionej i opracowanej z szalunku farbą silikatową niezawierającą bieli tytanowej, np. Keim Soldalit. Wstępnie przewiduje się malowanie obramień okiennych, gzymsów ciągnionych, i wklęsłych obramień płycin w partii mezzanina na kolor 9112 ze wzornika Keim Exclusive, zaś sztukatorskie obramienia portali tynki i lustra płycin w partii mezzanina na kolor 9115 ze wzornika Keim Exclusive Przed przystąpieniem do malowania należy wykonać próby bezpośrednio na obiekcie do ostatecznego zatwierdzenia w porozumieniu z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.
13. Wykonanie zabezpieczenia przed ptakami najbardziej wysuniętych przed lico elewacji detali architektonicznych, zgodnie z częścią rysunkową.

PIASKOWIEC:

W ramach prac zakłada się pełną konserwację i restaurację kamieniarki. Zasypane partie piaskowcowej podstawy cokołu zostaną odsłonięte spod warstwy gleby. Piaskowcowe elementy będą oczyszczone, odsolone, zdezynfekowane i zabezpieczone przed rozwojem mikroorganizmów oraz poddane impregnacji wzmacniającej. Planowane jest uzupełnienie ubytków oraz brakujących partii

kamieniarki. Piaskowcowy próg wejścia wschodniego, z uwagi na stan zachowania oraz jego użytkowy charakter, zostanie wymieniony na nowy, wykonany na wzór oryginału. Na koniec piaskowiec poddany zostanie hydrofobizacji (wyłącznie w partiach niezawilgoconych). Granitowa kamieniarka poddana zostanie przede wszystkim oczyszczeniu, zabezpieczeniu przed rozwojem mikroorganizmów i hydrofobizacji.

1. Odsłonięcie zasypanej piaskowcowej części strefy cokołowej w przyziemiu spod warstwy gleby.
2. Oczyszczanie powierzchni obiektu – proponowane metody:
 - 2.1. Mycie wodą pod wysokim ciśnieniem (ciśnienie maksymalne - 180 bar).
 - 2.2. Oczyszczanie z powłok malarskich przy użyciu metod chemicznych – zmywacze do powłok lakierniczych (np. preparat Remosol) i mechanicznych.
 - 2.3. Oczyszczanie chemiczne z użyciem 4% roztworu kwasu fluorowodorowego zagęszczonego karboksymetylocelulozą do konsystencji pasty nakładanej na mokry kamień. Przed przystąpieniem do całościowego oczyszczania zakłada się wykonanie próby zabiegu, a w przypadku zaobserwowania negatywnego działania odczynnika na obiekt, należy zmniejszyć jego stężenie.
 - 2.4. Ręczne, mechaniczne doczyszczanie piaskowca przy użyciu kamieni ściernych i narzędzi chirurgicznych.
 - 2.5. Doczyszczanie piaskowca z użyciem przegrzanej pary wodnej.
 - 2.6. Doczyszczanie metodą strumieniowo - ścierną z zastosowaniem kruszyw o średnicy maksymalnej 0,5 mm i twardości maksymalnej 7 w skali Mohsa, takich jak droбноziarnisty piasek szklarski czy porowate kulki szklane. Zabieg musi zostać poprzedzony wykonaniem próby i oceną jej wpływu na zabytek.
3. Wykucie zwietrzałych oraz wadliwie wykonanych podczas prac remontowych kitów oraz całkowite usunięcie spoin.
4. Odsalanie metodą migracji do rozszerzonego środowiska przy pomocy okładów z ligniny (waty celulozowej) nasączonej wodą demineralizowaną.
5. Zabezpieczenie pęknięć piaskowca poprzez iniekcje z żywicy epoksydowej (np. Epidian 5), a w razie konieczności, poprzez montaż kwasoodpornych prętów wzmacniających wpuszczanych poprzecznie do pęknięcia. Mniejsze rozwarstwienia i złuszczenia należy podkleić poprzez ręczne iniekcje z użyciem wodorozcieńczalnych koncentratów akrylowych, np. Primal AC 33.
6. Wzmacnianie osłabionych partii kamienia hydrofilnym krzemooorganicznym środkiem na bazie tetraetoksylanu, np. Keim Silex – OH, Remmers KSE 300.

7. Uzupełnianie mniejszych ubytków fabrycznymi renowacyjnymi zaprawami mineralnymi przeznaczonymi do rekonstrukcji piaskowca (np. Keim Restauro–Top, Remmers Restauriermörtel). Uzupełnienia (z wyjątkiem kitów podkładowych pod znaczne ubytki) powinny być barwione w masie pod lokalny kolor kamienia. W przełamach większych ubytków należy osadzić zbrojenia wykonane z materiałów odpornych na korozję, np. ze stali kwasoodpornej.

8. Flekowanie dużych ubytków. Do wykonania uzupełnień należy zastosować piaskowiec o maksymalnie zbliżonej do oryginału kolorystyce i strukturze.

9. Wymiana piaskowcowego progu portalu wschodniego na nowy, wykonany na wzór oryginału.

10. Spoinowanie elementów kamiennych barwionymi w masie fabrycznymi renowacyjnymi zaprawami mineralnymi przeznaczonymi do fugowania piaskowca (np. Keim Restauro – Fuge, Remmers FM SAN). Spoina powinna być kolorystycznie dopasowana do barwy piaskowca, nieznacznie od niego jaśniejsza. Kolor zaprawy należy ustalić w porozumieniu z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Przed przystąpieniem do spoinowania należy wykonać próby bezpośrednio na obiekcie do ostatecznego zatwierdzenia.

11. Zabezpieczenie powierzchni piaskowca środkiem biobójczym ograniczającym rozwój mikroorganizmów, np. Bresciani Srl Preventol RI 80, Remmers BFA.

12. Scalanie kolorystyczne uzupełnień ubytków (prawidłowo zabarwionych w masie), fleków oraz kosmetyka końcowa z użyciem laserunkowej farby silikatowej, np. Keim Restauro-Lasur.

13. Hydrofobizacja piaskowca przy użyciu krzemoorganicznego impregnatu silikonowego o parametrach umożliwiających swobodną dyfuzję pary wodnej między porami kamienia a otoczeniem, np. Remmers SNL lub Keim Lotexan – N. Hydrofobizację piaskowca w przyziemiu, w przypadku stwierdzenia zawilgocenia muru, należy przeprowadzić po wykonaniu zabezpieczenia przeciwwilgociowego. W przypadku podjęcia prac konserwatorskich przed wykonaniem zabezpieczenia przeciwwilgociowego, należy je realizować zgodnie z niniejszym opracowaniem, bez wykonywania hydrofobizacji przyziemia.

GRANIT ORAZ METALOWE BALUSTRADY GRANITOWYCH SCHODÓW:

1. Demontaż pozostałości metalowych balustrad.

2. Oczyszczanie powierzchni granitu – proponowane metody:

2.1. Mycie wodą pod wysokim ciśnieniem (ciśnienie maksymalne - 180 bar).

2.2. Oczyszczanie chemiczne z użyciem 4% roztworu kwasu fluorowodorowego zagęszczonego karboksymetylocelulozą do konsystencji pasty nakładanej na mokry kamień. Przed przystąpieniem do całościowego oczyszczania zakłada się wykonanie próby zabiegu, a w przypadku zaobserwowania negatywnego działania odczynnika na obiekt, należy zmniejszyć jego stężenie.

2.3. Doczyszczanie granitu z użyciem przegrzanej pary wodnej.

2.4. Doczyszczanie metodą strumieniowo - ścierną z zastosowaniem kruszyw o średnicy maksymalnej 1,2 mm i twardości maksymalnej 7 w skali Mohsa, takich jak piasek kwarcowy czy porowate kulki szklane. Zabieg musi zostać poprzedzony wykonaniem próby i oceną jej wpływu na zabytek.

3. Całkowite usunięcie spoin.

4. W przypadku wykrycia po oczyszczeniu osłabionych partii - wzmacnianie miejsc osłabionych z użyciem 2 – 4% roztworu żywicy Paraloid B72 w Toluenu.

5. Zabezpieczenie powierzchni granitu środkiem biobójczym ograniczającym rozwój mikroorganizmów, np. Bresciani Srl Preventol RI 80, Remmers BFA.

6. Hydrofobizacja powierzchni granitu przy użyciu krzemooorganicznego impregnatu silikonowego o parametrach umożliwiających swobodną dyfuzję pary wodnej między porami kamienia a otoczeniem, np. Remmers SNL lub Keim Lotexan – N.

7. Bezpowrotne usunięcie wtórnej poręczy balustrady południowej.

8. Oczyszczanie balustrad z powłok malarskich i produktów korozji przy użyciu metody strumieniowo – ściernej.

9. Wykonanie niezbędnych napraw technicznych w obrębie balustrad i wymian nienadających się do naprawy elementów.

10. Uzupełnienie brakujących elementów w obrębie balustrad. Nowe elementy powinny być wykonane na wzór oryginału, a w przypadku braku wzorca (dotyczy poręczy), stylizowane, nawiązujące do obserwowanych na zabytku form historycznych. Kształt elementów stylizowanych należy ustalić z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, przed przystąpieniem do montażu.

11. Malowanie kryjące balustrady farbą antykorozyjną. Kolor i stopień połysku należy ustalić z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Ustalenia należy poprzedzić wykonaniem prób kolorystycznych na zabytku. Wstępnie proponuje się kolor czarny RAL 7021, mat.

12. Montaż balustrad na obiekcie.

MUR Ceglany pod schodami:

Ceglany mur w podmurowaniach pod schodami na elewacjach północnej i południowej zostanie odsłonięty spod warstwy tynku. Po oczyszczeniu cegieł, wykuciu spoin i wykonaniu niezbędnych przemurowań, przeprowadzone zostanie odsalanie zabytkowego materiału, zabiegi impregnacyjne i uzupełnianie ubytków, spoinowanie i hydrofobizacja.

1. Oczyszczenie cegły:
 - 1.1. Ręczne mechaniczne usunięcie zapraw tynkarskich z powierzchni cegły.
 - 1.2. Mycie wodą pod wysokim ciśnieniem (ciśnienie maksymalne - 180 bar).
 - 1.3. Oczyszczanie chemiczne z użyciem 4% roztworu kwasu fluorowodorowego zagęszczonego karboksymetylocelulozą do konsystencji pasty nakładanej na moką cegłę. Przed przystąpieniem do całościowego oczyszczania zakłada się wykonanie próby zabiegu, a w przypadku zaobserwowania negatywnego działania odczynnika na obiekt należy zmniejszyć jego stężenie.
 - 1.4. Doczyszczanie obiektu z użyciem przegrzanej pary wodnej.
2. Całkowite wykucie spoin. Przed przystąpieniem do niniejszej czynności, spoiny muszą najpierw zostać nacięte szlifierką kontową w celu zminimalizowania ryzyka odpryskiwania cegły podczas kucia.
3. Odsalanie cegły metodą migracji do rozszerzonego środowiska przy pomocy okładów z ligniny (waty celulozowej) lub pulpy celulozowej nasączonych wodą demineralizowaną.
4. Wzmacnianie osłabionych partii poprzez impregnację krzemooorganicznym środkiem na bazie tetraetoksylanu np. Keim Silex OH, Remmers KSE 300.
5. Przemurowanie najbardziej zniszczonych cegieł. Cegła zastosowana do wykonania przemurowań musi mieć identyczny format i jak najbardziej zbliżony odcień oraz fakturę do oryginału. Zakres przemurowań należy ustalić z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków po wykonaniu zabiegów oczyszczania.
6. Uzupełnianie ubytków barwionymi w masie zaprawami na bazie białego cementu oraz kompozycji kruszyw kwarcowych (piasek kwarcowy szklarski, mączka kwarcowa). Powierzchnia uzupełnień musi być maksymalnie zbliżona do powierzchni spieku obserwowanej na zabytku cegły klinkierowej. Uzupełnienia powinny być barwione w masie suchymi pigmentami żelazowymi pod kolor cegły. W przełamach dużych ubytków należy osadzić zbrojenia wykonane z materiałów odpornych na korozję, np. ze stali kwasoodpornej.
7. Spoinowanie z wykorzystaniem barwionej w masie fabrycznej renowacyjnej zaprawy przeznaczonej do spoinowania zabytkowej cegły np. Quick-Mix NHL-F. Kolor zaprawy i uziarnienie należy ustalić w porozumieniu z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Przed przystąpieniem do spoinowania należy wykonać próby bezpośrednio na obiekcie do ostatecznego zatwierdzenia.
8. Zabezpieczenie powierzchni cegły środkiem biobójczym ograniczającym rozwój mikroorganizmów, np. Preventol RI 80, Remmers BFA.
9. Scalanie kolorystyczne uzupełnień ubytków z użyciem laserunkowej krzemooorganicznej farby żolowo - krzemianowej, np. Keim Restauro – Lasur.

10. Hydrofobizacja powierzchni cegły przy użyciu krzemoorganicznego impregnatu silikonowego o parametrach umożliwiających swobodną dyfuzję pary wodnej między porami kamienia a otoczeniem, np. Remmers SNL lub Keim Lotexan – N.

STOLARKA OKIENNA:

Najbardziej zniszczone okna zostaną całkowicie wymieniane na nowe, wykonane na wzór oryginału. Na koniec stolarka okienna i drzwiowa pomalowana zostanie kryjąco (z uwagi na stan zachowania drzwi prawdopodobnie nie będzie możliwe wykonanie malowania transparentnego).

W ramach prac przewiduje się renowację zabytkowej stolarki okiennej i drzwiowej. Po oczyszczeniu drewna z powłok malarskich, jego wzmocnieniu i stabilizacji, wykonane będą uzupełnienia ubytków i naprawy stolarskie. Brakujące elementy metalowe zostaną uzupełnione nowymi, wykonanymi na wzór oryginału, a zachowane zabytkowe – poddane konserwacji i restauracji.

1. Wymiana najbardziej zniszczonych - nie nadających się do konserwacji okien oraz okien wtórnych – współczesnych, zaburzających estetykę elewacji na nowe, wykonane na wzór oryginału, wg. zestawienia stolarki.

2. Oczyszczanie powierzchni stolarki z wtórnych powłok malarskich metodą termiczną (opalarka elektryczna), wspomagana metodami mechanicznymi.

3. Impregnacja osłabionych partii z użyciem gotowych fabrycznych preparatów przeznaczonych do wzmacniania drewna, np. Remmers PU – Holzverfestigung.

4. Wymiana stolarska najbardziej zniszczonych fragmentów, zwłaszcza tych niepełniących swojej funkcji technicznej i zrekonstruowanie brakujących elementów drewnianych w obrębie częściowo zachowanych, wybrakowanych form (wstawki stolarskie).

5. W przypadku zaobserwowania po oczyszczeniu otworów po owadach: impregnacja środkiem biobójczym (insektycydem) np. Altax Hylotox Q (wraz z sezonowaniem). Szpachlowanie (technologia taka, jak w punkcie poniżej) lub flekowanie otworów, uprzednio zabezpieczonych w sposób wyżej wymieniony.

6. Uzupełnianie ubytków, wyszczerbień stolarki, wraz ze szpachlowaniem szczelin na łączeniach elementów z zastosowaniem mas poliestrowych z wypełniaczami drobnoziarnistymi. Obróbka mechaniczna założonych kitów.

7. Malowanie kryjące powierzchni drewna farbą alkidową (np. Tikurilla Everal) lub akrylową wodorozcieńczalną (np. Tikurilla Everal Aqua) wraz z podkładem wyrównującym, scalającym fakturę (tam gdzie jest to konieczne), i jego obróbką. Powierzchnia wstawek stolarskich nie może się odróżniać od drewna zabytkowego. Stopień połysku farby: mat. Kolorystykę należy ustalić w porozumieniu z

przedstawicielem właściwym dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Sugerowana kolorystyka stolarki okiennej – neutralna ciepła biel. Przed przystąpieniem do malowania należy wykonać próby bezpośrednio na obiekcie do ostatecznego zatwierdzenia.

8. Wymiana uszkodzonych przeszkleń okien.

9. Uszczelnienie kitem szklarskim, naturalnym lub syntetycznym, łączy pomiędzy szkłem a drewnem, wraz z usunięciem starego uszczelnienia. Kolorystyka kitu maksymalnie zbliżona do barwy farby, która ma posłużyć do pomalowania stolarki.

10. Oczyszczanie elementów metalowych z powłok malarskich przy użyciu metody strumieniowo ścierniej.

11. Naprawa techniczna niesprawnych mechanizmów służących do otwierania okien, mająca na celu poprawę ich funkcjonalności.

12. Uzupełnienie brakujących elementów metalowych. Nowe elementy należy wykonać na wzór oryginału.

13. Odtworzenie pierwotnej powłoki ocynku na zabytkowych elementach metalowych.

STOLARKA DRZWIOWA:

1. Usunięcie obić ze sklejki zamocowanych na skrzydłach od strony wnętrza budynku.

2. Oczyszczanie powierzchni stolarki z wtórnych powłok malarskich metodą termiczną (opalarka elektryczna), wspomagana metodami mechanicznymi.

3. Usunięcie wtórnych elementów drewnianych. Zakres usunięcia należy ustalić w porozumieniu z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.

4. Wymiana stolarska najbardziej zniszczonych fragmentów, zwłaszcza tych nie pełniących swojej funkcji technicznej.

5. Zrekonstruowanie brakujących elementów drewnianych na wzór oryginalnej materii zabytkowej. Dotyczy także miejsc gdzie wcześniej zamontowane były elementy wtórne. Sposób i zakres wykonania rekonstrukcji należy ustalić w porozumieniu z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.

6. Obróbka mechaniczna oczyszczonych powierzchni ręczna (papiery ściernie) lub przy użyciu elektronarzędzi (np. szlifierka oscylacyjna, szlifierka mimośrodowa). Sposób obróbki nie może zniekształcać form zabytkowych. W szczególności dotyczy to detalu snycerskiego i profilowań.

7. Zabezpieczenie drewna bezbarwnym środkiem biobójczym zapobiegającym rozwojowi mikroorganizmów - w szczególności grzybów, np. Altax Boramon.

8. Impregnacja osłabionych partii z użyciem gotowych fabrycznych preparatów przeznaczonych do wzmacniania drewna, np. Remmers PU – Holzverfestigung.

9. W przypadku zaobserwowania po oczyszczeniu otworów po owadach: impregnacja środkiem biobójczym (insektycydem), np. Altax Hylotox Q (wraz z sezonowaniem). Szpachlowanie (technologia taka, jak przy uzupełnianiu ubytków drewna) lub flekowanie otworów.

10. Wykonanie niezbędnych napraw technicznych mających na celu poprawę funkcjonalności zabytków.

11. Uzupełnianie ubytków, wyszczerbień stolarki, wraz ze szpachlowaniem szczelin na łączeniach elementów, przy użyciu kitów na bazie spoiw epoksydowych z wypełniaczem w postaci drobnych trocin lub fabrycznych gotowych do użycia szpachlowych mas poliestrowych.

12. Mechaniczna obróbka założonych kitów - ręczna (papiery ściernie) lub z użyciem elektronarzędzi (szlifierka oscylacyjna, szlifierka mimośrodowa).

13. Malowanie kryjące farbą alkidową lub poliuretanową wraz z podkładem wyrównującym, scalającym fakturę (jeśli jest to konieczne) i jego obróbką. Powierzchnia wstawek stolarskich nie może się odróżniać od drewna zabytkowego. Stopień połysku – mat. Kolor należy ustalić w właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, uwzględniając przy tym wyniki przeprowadzonych badań konserwatorskich. Ustalenia należy poprzedzić wykonaniem prób kolorystycznych na zabytku.

14. Całkowita wymiana współczesnych drzwi piwnicznych na elewacjach północnej i południowej na nowe, formą nawiązujące do zachowanej na obiekcie zabytkowej stolarki. Ostateczną formę tychże drzwi należy ustalić z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.

METALOWE ELEMENTY:

1. Bezpowrotne usunięcie zniekształcających odbiór estetyczny zabytku, wtórnych elementów metalowych w obrębie stolarki.

2. Oczyszczanie oryginalnych elementów metalowych z powłok malarskich przy użyciu metod mechanicznych, wspomaganych w razie potrzeby metodami chemicznymi – zmywacze do powłok lakierniczych, np. preparat Remosol.

3. Wykonanie niezbędnych napraw technicznych mających na celu poprawę funkcjonalności zabytków.

4. Uzupełnienie brakujących elementów metalowych. Nowe elementy powinny być wykonane na wzór oryginału, a w przypadku braku wzorca, stylizowane, nawiązujące do obserwowanych na zabytku

form historycznych. Kształt elementów stylizowanych należy ustalić z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, przed przystąpieniem do montażu.

5. Malowanie kryjące elementów żeliwnych i stalowych, farbą antykorozyjną. Kolor i stopień połysku należy ustalić z właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Ustalenia należy poprzedzić wykonaniem prób kolorystycznych na zabytku. Wstępnie proponuje się kolor czarny RAL 7021, mat.

DREWNIANE GZYMSY:

Drewniane gzymsy obramiające trójkątne szczyty zostaną poddane zabiegom renowacyjnym: oczyszczeniu, impregnacji wzmacniającej i biobójczej, uzupełnieniu ubytków, naprawom i wymianom stolarskim. Gzyms koronujący w obrębie elewacji wschodniej i zachodniej zostanie odtworzony na wzór drewnianych gzymsów z elewacji północnej i południowej. Na koniec elementy te pomalowane zostaną kryjąco.

1. Oczyszczanie powierzchni stolarki z wtórnych powłok malarskich metodą termiczną (opalarka elektryczna), wspomagana metodami mechanicznymi.

2. Wymiana stolarska najbardziej zniszczonych lub wtórnych wadliwie wykonanych fragmentów, zwłaszcza tych nie pełniących swojej funkcji technicznej lub deformujących zabytek.

3. Rekonstrukcja drewnianych gzymsów koronujących na elewacjach wschodniej i zachodniej na wzór tych zachowanych w obrębie szczytów elewacji północnej i południowej.

4. Obróbka mechaniczna oczyszczonych powierzchni ręczna (papiery ścierne) lub przy użyciu elektronarzędzi (np. szlifierka oscylacyjna, szlifierka mimośrodowa). Sposób obróbki nie może zniekształcać form zabytkowych.

5. Zabezpieczenie drewna bezbarwnym środkiem biobójczym zapobiegającym rozwojowi mikroorganizmów - w szczególności grzybów, np. Altax Boramon.

6. Impregnacja osłabionych partii z użyciem gotowych fabrycznych preparatów przeznaczonych do wzmacniania drewna, np. Remmers PU – Holzverfestigung.

7. W przypadku zaobserwowania po oczyszczeniu otworów po owadach: impregnacja środkiem biobójczym (insektycydem), np. Altax Hylotox Q (wraz z sezonowaniem). Szpachlowanie (technologia taka, jak przy uzupełnianiu ubytków drewna) lub flekowanie otworów.

8. Uzupełnianie ubytków, wyszczerbień stolarki, wraz ze szpachlowaniem szczelin na łączeniach elementów, przy użyciu kitów na bazie spoiw epoksydowych z wypełniaczem w postaci drobnych trocin lub fabrycznych gotowych do użycia szpachlowych mas poliestrowych.

9. Mechaniczna obróbka założonych kitów - ręczna (papiery ścierne) lub z użyciem elektronarzędzi (szlifierka oscylacyjna, szlifierka mimośrodowa).

10. Malowanie kryjące farbą alkidową lub poliuretanową. Stopień połysku – mat. Kolor należy ustalić w właściwym dla lokalizacji zabytku przedstawicielem Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, uwzględniając przy tym wyniki przeprowadzonych badań konserwatorskich. Ustalenia należy poprzedzić wykonaniem prób kolorystycznych na zabytku. Kolorystyka farby powinna być jak najbardziej zbliżona do barwy koloru użytego do pomalowania gzymsów międzykondygnacyjnych.

REMONT POKRYCIA DACHOWEGO:

Istniejące pokrycie dachowe należy poddać miejscowym naprawom, w miejscach uszkodzeń.

5. SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA NA OTOCZENIE

- do prac budowlanych będą używane materiały posiadające atesty dopuszczające do zabudowy,
- prace budowlane objęte niniejszym opracowaniem nie będą miały negatywnego wpływu na zdrowie ludzi.

- Przedsięwzięcie nie spowoduje wzrostu wskaźników wymienionych w § 3 ust. 2, pkt. 1 , Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określania rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. z 2004 Nr 257 poz 2573) z późniejszymi zmianami.

- Z powyższych informacji wynika iż przyjęte w opisywanym projekcie rozwiązania ograniczają do minimum wpływ działania prac budowlanych na środowisko przyrodnicze, zdrowie ludzi i sąsiednie obiekty.

6. UWAGI KOŃCOWE

- Kolorystyka elewacji oraz stolarki i ślusarki, zostanie ustalona na podstawie analizy pozostałości historycznych powłok malarskich i zachowanych materiałów archiwalnych, w porozumieniu z przedstawicielem właściwego dla lokalizacji zabytku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków,

- Dokumentację rozpatrywać łącznie z częścią rysunkową niniejszego opracowania,
- Nie dokonywać samodzielnych zmian bez uprzedniego uzgodnienia z autorami opracowania.
- Wszystkie używane na budowie materiały muszą posiadać odpowiednie certyfikaty lub świadectwa dopuszczające do stosowania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,

- Roboty powinny być wykonywane zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, warunkami technicznymi wykonywania i odbioru robót budowlanych oraz przepisami BHP, pod nadzorem osoby uprawnionej do kierowania danym zakresem robót i posiadającej odpowiednie doświadczenie,
- W razie stwierdzenia odstępstw od przyjętych rozwiązań projektowych należy przyjąć najbardziej korzystne rozwiązanie w uzgodnieniu z autorami opracowania.
- Odmierzanie wymiarów z rysunku jest zabronione.
- Przedmiotowy obiekt będzie poddawany pracom remontowym przy których należy przewidzieć zwiększenie zakresu robót.